

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ «ΑΣΤΕΡΩΝ», ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Η ΚΑΤΕ ΦΟΝ ΝΑΓΚΥ ΣΤΟ ΣΤΟΥΝΤΙΟ

(Πώς περνάει την ημέρα της στο στούντιο της «Ούφα»... ή πιο τρελή ή πιο φρόνιμη «βεντέττα» του γερμανικού κινηματογράφου.)

Ο θυρωρός του άπέραντου στούντιο της «Ούφα» ανοίγει διάπλατα την έξωπορτα για να περάσει ένα μακρύ και πολυτελές αυτοκίνητο. Έπειτα, κανονίζει άμέσως το ρολόι του. Έφθασε η Κάτε φόν Νάγκυ. Η ώρα είναι όκτω, ακριβώς!

Στο καμαρίνι της, που είναι πάντα στολισμένο με δροσερά λουλούδια, η Κάτε εγκαταλείπεται στα χέρια της κομμωτριάς της και της καμαριέρας της που την ντυνει. Σήμερα το πρωί όμως, είναι λιγάκι δύσθυμη, γιατί κοιμήθηκε μόνο όχτώμιση ώρες. Η Κάτε κοιμάται τ' όλιγώτερο έννεα ώρες. Όταν έχει να «γυρίσει», στο στούντιο, την άλλη ημέρα, καμιά δύναμις στον κόσμο δεν μπορεί να την αποσπάσει από το κρεβάτι της. Στις δέκα ή ώρα έχει αποσυρθεί κιόλας στον κοιτώνα της. Άλλως τε, η Κάτε δεν αγαπάει τις νυκτερινές διασκεδάσεις. Αποφεύγει τις κοσμικές συγκεντρώσεις, δεν πηγαίνει ποτέ σε δεξιώσεις και σε χορούς και δεν βρίσκει καμιά ευχάριστη στην συντροφιά καινούργιων προσώπων. Μπορεί να πη κανείς πως φοβείται τον κόσμο κι' ότι πλήττει τρομερά με τους ανθρώπους των σαλονιών.

Την είδα ένα θράδυ στο Βερολίνο, να θγαίνει από την «πρεμιέρα» ενός φιλμ της, σκύβοντας το κεφάλι και να χάνεται ντροπαλή και με φόβο, μέσα στο αυτοκίνητό της, σαν να την στενοχωρούσε ή δόξα της και σαν να την τρόμαζαν οι αναρίθμητοι θαυμαστές της που φώναζαν τριγύρω της έξαλλοι από τον ένθουσιασμό τους: «Κάτε! Κάτχεν!»

* * *

Ήρεμη και σιωπηλή προσέχει το θάψιμο του προσώπου της, διορθώνει την καμπύλη ενός φρυδιού, το πέσιμο μιας μούκλας και θγάζει υπομονετικά, με το τσιμπιδάκι, δύο-τρεις τρίχες, από την κορυφή του μετώπου της. Στις 8 και 27' της φέρνουν ένα φλυτζάνι καφέ με γάλα και λίγο ψωμί με φρέσκο θούτυρο. Υστερ' από δέκα λεπτά της ώρας η Κάτε τρώει κι' ένα γιαούρτι. Κατόπιν, επί ένα τέταρτο της ώρας ξαναδιαβάζει γρήγορα το ρόλο της και στις έννεα ακριβώς είναι έτοιμη για να «γυρίσει».

Αυτή η θελκτική Ούγγαρέζα, που όταν ήταν δεκαέξη χρόνων δεν ήξερε καμιά άλλη γλώσσα, εκτός από τη γλώσσα της πατρίδας της, σήμερα μιλάει θαυμάσια όχι μόνο τα γερμανικά, αλλά και τα γαλλικά! Με πόση επιμονή, με πόση αγάπη, μάθαινε διαδοχικά τους ρόλους της σ' αυτές τις δυο γλώσσες! Έπειτα, όταν πετύχη μια δύσκολη σκηνή, για να ξεκουραστεί, έχει ανάγκη από ένα σιγαρέττο. Στο στούντιο της «Ούφα» απαγορεύεται αυστηρώς το κάπνισμα. Τέσσερες πυροσβέστες, άγρυπνοι πάντα, είναι έτοιμοι να θγάλουν έξω από το στούντιο τον παραβάτη, ο οποίος απολύεται άμέσως από την κινηματογραφική εταιρεία. Μόλις όμως η Κάτε φόν Νάγκυ ανάψει ένα σιγαρέττο, οι τέσσερες πυροσβέστες γυρίζουν την πλάτη, κάνοντας τάχα πως δεν την βλέπουν. Η Κάτε έχει ένα μόνο πάθος: το κάπνισμα...

* * *

Το μεσημέρι, μετά το φαγητό, (η Κάτε τρώει στο καμαρίνι της και με τό... ζόρι, γιατί δεν έχει ποτέ όρεξη), ξαναγυρίζει στη σκηνή του στούντιο. Εκεί, την περιμένουν πάντα διάφορα πρόσωπα: θαυμαστές, υποψήφιοι «αστέρες», νεαροί συγγραφείς, δημοσιογράφοι. Η Κάτε περνάει από μπροστά τους, μ' ένα χαμόγελο και χωρίς να σταματήσει τους ψιθυρίζει δειλά, μ' ευγένεια:

— «Όχι... Αδύνατον... Μια άλλη φορά... Λυπούμαι πολύ... Γράψτε μου καλύτερα...» Όχι σήμερα...

Στη σκηνή του στούντιο, ο

πρωταγωνιστής που δεν έγευμάτισε για να προφθάσει να μιλήσει δυο-τρία λεφτά μαζί της, προσπαθεί να της κάνει μια έρωτική έξομολόγηση. Μά η Κάτε έχει ακούσει τόσες πολλές!... Τον ακούει λοιπόν μ' ένα αινιγματικό χαμόγελο και με μια παράξενη μελαγχολία στο πρόσωπο. Η Κάτε δεν πιστεύει στον έρωτα... Κι' ωστόσο είναι μια ρομαντική φύσις που χάνεται διαρκώς σε όνειροπολήματα. Μά δεν θρήκε μέχρι σήμερα τον άνδρα εκείνο που θα την έκανε να ξεχάσει όλους τους άλλους.

Καμιά φορά, πολύ σπανίως, όταν έχει ελεύθερο κανένα τέταρτο της ώρας, παίζει χαρτιά με τους άλλους ήθοποιούς. Η Κάτε φόν Νάγκυ είναι ή πιο άπλη κ' ή πιο καλή «βεντέττα» του γερμανικού κινηματογράφου. Συνήθως όμως είναι λιγόλογη, σιωπηλή. Για να την κάνετε ν' ανοίξει το στόμα της, μιλήστε της για τα χειμερινά σπόρ. Η Κάτε είναι μανιώδης λάτρης του σκί. Αγαπάει τα χιόνια και τις ιλιγγιώδεις κούρσες στις κατάσπρες πλαγιές των Άλπεων. Τα όμορφα μάτια της γίνονται πιο θαυμάσια και πιο φωτεινά, όταν σάς μιλάει για τα χειμερινά σπόρ στα χιόνια του Σαίν-Μόριτς. Την ηλεκτρίζει όμως και μια άλλη διασκέδασις: το μπόξ!

Η Κάτε, πολλές φορές, δεν δέχθηκε να πάη σε μια δεξίωση, σε μια πρεσβεία ή σ' ένα μεγάλο αριστοκρατικό σαλόνι, όπου την περίμεναν για να την θαυμάσουν τριακόσια πρόσωπα, για να παρακολουθήσει μια πυγμαχική συνάντησι, στην μικρή αίθουσα μιας λαϊκής συνοικίας. Η κουρασμένη ψυχή της βρίσκει παράξενες συγκινήσεις σ' αυτά τα θεάματα. Η Κάτε φόν Νάγκυ είναι μια νέα γυναίκα που έχει απογοητευθεί πρόωρα απ' όλες τις χαρές της ζωής. Της άρεσει ή μοναξιά, ή ανεξαρτησία, ή απόλυτος έλευθερία. Όταν μιλάει, μεταχειρίζεται απλές λέξεις, με μια ακρίβεια που προξενεί κατάπληξι. Επίσης, ή λέξεις αυτές είναι ώμες, και παρουσιάζουν την πραγματικότητα, όπως είναι ακριβώς, χωρίς δισταγμούς και υπονοούμενα.

* * *

Στις έπτά ή ώρα, το θράδυ, βρίσκεται συνήθως στο «γύρισμα» της δεκάτης πέμπτης σκηνής. Μέχρι τότε έχει καπνίσει περισσότερα από είκοσι σιγαρέττα. Είναι λίγο κουρασμένη, μά δεν έχει χάσει διόλου τον ένθουσιασμό της, το κέφι της. Ο πυρετός της δουλειάς την κάνει πιο όμορφη, πιο γοητευτική. Η Κάτε λοιπόν μου έκανε λόγο για ένα υπέροχο σενάριο που έχει στον νοῦ της και που θα το γράψει μόλις θρή την ευκαιρία. Έπειτα, έρριξε μια ματιά στην γραμματέα του σκηνοθέτου και μου είπε:

— Βάζω στοιχημα ότι αυτό το κορίτσι είναι ακόμα αγνό...

— Πώς το ξέρετε; απόρησα.

— Τό, ξέρω... Τό μαντεύω... μου άπάντησε ή Κάτε φόν Νάγκυ.

Και με σταθερό χέρι μου χάραξε στο καρτέ μου το όροσκοπιο της μικρής Γερμανίδος. Με θάσι την ήμερομηνία της γεννήσεώς της, τό έτος και την ώρα, ή Κάτε μου απέκάλυψε όλον τον χαρακτήρα της γραμματέως του σκηνοθέτου Γιατί, καθώς θλέπετε, ασχολείται με πάθος με την αστρολογία. Φτάνει να της δώσετε τά στοιχεία που ανέφερα, για να σάς πη άμέσως πως δεν πρέπει να ταξιδέψετε ποτέ, παραδείγματος χάριν, στην Αφρική, πως δεν πρέπει να κάνετε καμιά έγχειρησι, γιατί δεν θα σάς θγή σε καλό κι' ότι δεν πρέπει να έχετε εμπιστοσύνη σ' όσους γεννήθηκαν στις 28 Φεβρουαρίου...

* * *

Στις όχτώ ή ώρα, τελειώνει ή δουλειά της στο στούντιο. Η Κάτε φόν Νάγκυ δεν αισθάνεται καμιά επιθυμία να πάη να δη την προβολή των σκηνών που «γύρισε» την προηγούμενη ήμέ-

Η Κάτε φόν Νάγκυ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟ ΤΥΠΟ

Ο ΤΡΕΛΛΟΣ ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΟΣ

ΠΟΛΛΟΙ συγγραφείς έχουν γράψει για τὰ παθήματα ἀνθρώπων πού ἔτυχε νὰ πέσουν στὰ χέρια τρελλοῦ κουρέως ἢ νὰ θρεθοῦν μέσα στοῦ τραῖνο, τοῦ ὁποίου ὁ μηχανικός τρελλαίνεται ξαφνικά.

Κανείς, ὅμως, δὲν φαντάσθηκε ποτέ, τί μπορεῖ νὰ πάθῃ ἓνας ἄνθρωπος, πού πέφτει τὰ χέρια ἐνὸς τρελλοῦ ὀδοντογιάτροῦ !

Καί ὅμως αὐτὸ συνέβη, πρὸ ὀλίγου καιροῦ, σ' ἓνα προάστειο τῆς Βουδαπέστης:

Ὁ δόκτωρ Στράους, ἓνας ἀπὸ τοὺς πρῶτους φημισμένους ὀδοντογιάτροὺς τῆς Βουδαπέστης, εἶχε πάει σὲ κάποια ἐξοχή, γιὰ νὰ ξεκουραστῇ γιὰ δυὸ-τρεῖς ἑβδομάδες, ἀφήνοντας στὴν κλινικὴ του τὴν ἔμπιστό του γραμματέα γιὰ νὰ τὴν ἐπιβλέπῃ καὶ νὰ εἰδοποιῇ τὴν πελατεία του, περὶ τῆς προσωρινῆς του ἀπουσίας.

Λίγες ἡμέρες ὅμως μετὰ τὴν ἀναχώρησι τοῦ δόκτορος Στράους, ἓνα πρωὶ ξαφνικά, παρουσιάστηκε στὴν γραμματέα του, κάποιος κύριος, ὁ ὁποῖος τῆς ἀνήγγειλε ὅτι εἶχε σταλῆ ἀπὸ τὸν προϊστάμενό της, γιὰ νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ στὴ δουλειά του, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας του.

Τῆς παρουσίασε μάλιστα καὶ μιὰ ἰδιόχειρη ἐπιστολὴ τοῦ δόκτορος, ὁ ὁποῖος τῆς συνιστοῦσε μὲ τίς θερμότερες φράσεις, τὸν ἀναπληρωτὴ του.

Ἡ γραμματεὺς δὲν εἶχε, φυσικά, κανέναν λόγο νὰ φέρῃ ἀντιρρήσεις στὴ διαταγὴ τοῦ προϊσταμένου της, καὶ ἔτσι ὁ ἀγνωστὸς ἐγκατεστάθηκε ἀμέσως στὸ ἐργαστήριό τοῦ δόκτορος καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του.

Σὲ λίγη ὥρα ἔφθασε κάποιος πελάτης, ὁ ὁποῖος παραπονιότανε ὅτι ὑπέφερε πολὺ ἀπὸ τὰ δόντια του.

Ἀμέσως ὁ ὀδοντογιάτρὸς ἄρχισε νὰ ἐξετάζῃ μὲ προσοχὴ τὸ στόμα τοῦ πελάτου του.

Ἄμα τελείωσε ἡ ἐξέτασις τοῦ εἶπε:

— Κατάλαβα περὶ τίνος πρόκειται... Ἔχετε παραπολλά δόντια !...

— Τί εἶπατε ; Πολλὰ δόντια !... Δὲν σὰς ἐννοῶ ! ἀποκρίθηκε ξαφνιασμένος ὁ πελάτης.

— Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ καταλάβετε... Πρέπει νὰ σὰς θγάλω ἓνα ἀπ' τὰ χρυσὰ δόντια σας...

— Μὰ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν τὰ ἔβαλα, γιάτρε μου ! εἶπε πάλι, περισσότερο τώρα, ἔκπληκτος, ὁ πελάτης.

— Ἐκάματε πολὺ ἀσχημα πού τὰ θάλατε !...

— Μοῦ τὰ ἔβαλε ὁ ἴδιος ὁ δόκτωρ Στράους, τὸν ὁποῖον σεῖς ἀναπληρώνετε...

— Τὸ ξέρω αὐτὸ !... Μὰ δὲν ἔχει σημασία.

Ἐγὼ πρόκειται νὰ ἐφαρμόσω ἓνα ἄλλον τρόπο θεραπείας.

— Γιὰ ἐξηγήστε μου. Ποῖον τρόπο ;

— Δὲν μπορῶ νὰ σὰς πῶ τίποτε. Αὐτὸ εἶνε μυστικὸ ἐπαγγελματικὸ !

Καί ἀμέσως, χωρὶς νὰ προσθέσῃ ἄλλο τίποτε, ζήτησε ἀπὸ τὴ γραμματέα τοῦ δόκτορος Στράους τὸ χλωροφόρμιο, μὲ τὸ ὁποῖο ἐνάρκωσε τὸν πελάτη του !

Ὅταν ἐκεῖνος, ὕστερ' ἀπὸ λίγο συνῆλθε, εἶδε ὅτι ὁ γιάτρὸς

ρα. Φοβᾶται πάντοτε ὅτι θὰ ἀπογοητευθῇ. Ἐπιστρέφει λοιπὸν γρήγορα στὸ σπιτί της γιὰ ν' ἀναπαυθῇ. Μόνη, μέσα στὸ σιωπηλὸ διαμέρισμά της, μὲ δυὸ ὑπηρετρίες, πού περνοῦν ἀθόρυβα τὸς διαδρόμους, γιὰ νὰ μὴ τὴν ἀνησυχῆσουν, ἡ Κάτε κλείνεται στὸ γραφεῖο της καὶ κοιτάζει μ' ἓνα περίεργο βλέμμα τ' ἀναρίθμητα γράμματα τοῦ καθημερινοῦ ταχυδρομείου της. Ἀργά, μὲ τὴν μελαγχολία στὸ πρόσωπο, ψάχνει ἀνάμεσα στοὺς φακέλους πού ἔχουν οὐγγαρέζικα γραμματόσημα. Κι' ὅταν δῆ σ' ἓναν ἀπὸ αὐτοὺς τὸν γραφικὸ χαρακτήρα τῆς μητέρας της, τὸ πρόσωπό της φωτίζεται ἀπὸ τὴ χαρὰ. Ἡ Κάτε λατρεύει τὴ μητέρα της...

Ἐπειτα, εὐχαριστημένη ἀπὸ τὰ νέα πού ἔμαθε γιὰ τὴν ἀγαπημένη της Οὐγγαρία, γιὰ τοὺς παιδικούς φίλους της καὶ γιὰ τοὺς γονεῖς της, ἀδιαφορεῖ γιὰ ὅλα τ' ἄλλα γράμματα καὶ δὲν συλλογίζεται τίποτε ἄλλο, παρὰ ὅτι εἶνε ὥρα πειὰ νὰ πάρῃ ἓνα θερμὸ λουτρὸ καὶ νὰ ἀποσυρθῇ στὸν κοιτῶνα της.

Ἀνήσυχη, κουρασμένη ἀπ' ὅλα, ἔτοιμη πάντα γιὰ περίεργες περιπέτειες καὶ γιὰ καινούργιους ὀρίζοντες, ἡ Κάτε φὸν Νάγκυ εἶνε ἓνα ἀλλόκοτο κρᾶμα τρελλῆς καὶ φρόνιμης γυναίκας.

ΣΕΡΖ ΒΕΜΠΕΡ.

τοῦ εἶχε θγάλει καὶ τὰ τέσσερα... χρυσὰ δόντια πού εἶχε στὸ στόμα του.

— Καὶ τώρα ; Τί θὰ γίνῃ ;

— Πρὸς τὸ παρὸν τίποτε. Ξαναγυρίστε ὅμως τὴν Παρασκευή, νὰ συνεχίσουμε τὴν θεραπεία σας...

Ὁ πελάτης ἔφυγε ἀδημονῶντας νὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα ἐκείνη γιὰ νὰ ἰδῇ τὴ νέα μέθοδο τῆς θεραπείας τοῦ καινούργιου γιάτροῦ.

Ἐν τῷ μεταξύ ἐκεῖνος, μόλις εἶδε ὅτι ἔφυγε ὁ πελάτης, φόρεσε τὸ καπέλο του καὶ πῆγε ὡς ἔξω, σ' ἓνα γειτονικὸ χρυσοχοῦ, ὅπου καὶ πούλησε τὰ τέσσερα χρυσὰ δόντια πού εἶχε θγάλει !...

Ὅταν σὲ λίγο ξαναγύρισε στὸ ἐργαστήριό, βρῆκε μιὰ ἄλλη πελάτιδα πού τὸν περίμενε ἐκεῖ.

Ἡ πελάτις αὐτή, ἡ ὁποία, σημειωτέον, ἦταν νεωτάτη καὶ πολὺ ὠραία, εἶχε τὸ στόμα φραγμένον μ' ἓνα μαντήλι καὶ φαινόταν πὼς πονοῦσε τρομερά.

Ὁ γιάτρὸς δὲν ἔχασε καιρὸ καὶ ζήτησε πάλι τὸ χλωροφόρμιο. Ἡ νεαρή πελάτις ναρκώθηκε κι' ἔπαψε νὰ πονᾷ. Σὲ λίγο ὅμως, ὅταν συνῆλθε, ἔβαλε σπαρακτικὰ φωνές καὶ λίγο ἔλειψε νὰ λιποθυμήσῃ ἀπὸ τὴν ταραχὴ της...

Ἀπὸ τὸ στόμα της εἶδε ὅτι τῆς ἔλειπαν... ὅλα τὰ δόντια της. Τῆς τὰ εἶχε θγάλει ὁ γιάτρὸς...

Ἐξάλλῃ κατέθηκε γρήγορα τὶς σκάλες τῆς κλινικῆς τοῦ δόκτορος Στράους κι' ἔτρεξε ἀμέσως στὸ γειτονικὸ ἀστυνομικὸ τμήμα, ὅπου καὶ κατήγγειλε τὸν παράξενον ἐκεῖνον ὀδοντογιάτρο.

Ὁ ἀστυνόμος τοῦ ἐτηλεφώνησε ἀμέσως, ζητώντας του ἐξηγήσεις. Ἐκεῖνος ἀπαθέστατα ἀποκρίθηκε ὅτι... μόνον ἔτσι μποροῦσε νὰ θεραπευθοῦν τὰ δόντια τῆς κυρίας καὶ ὅτι ἐσκόπευε νὰ τῆς θάλῃ ἄλλα... ψεύτικα !...

Ὁ ἀστυνόμος ἐπανέλαβε στὴν κυρία τὶς ἐξηγήσεις τοῦ γιάτροῦ, ἐκείνη ὅμως ἐπέμενε καὶ ἀναγκάστηκε νὰ καταφύγῃ στὸν δικηγόρο της, διὰ νὰ ζητήσῃ τὴ σχετικὴ ἀποζημίωσι, ἀφοῦ ἡ ἀστυνομία δὲν μποροῦσε νὰ ἐπέμβῃ.

Ἔτσι δόθηκε ἀκόμα καιρὸς στὸν περίεργο αὐτὸ γιάτρο νὰ ἐξακολουθῇ ἀνενόχλητος τὴν παράξενη αὐτὴ θεραπεία του.

Σὲ λίγες ἡμέρες ὅταν ἓνας ἄλλος πελάτης, μὲ ἀθλητικὸ παράστημα, παρουσιάστηκε στὸ ὀδοντοϊατρεῖο καὶ παραπονέθηκε ὅτι κι' αὐτὸς ὑποφέρει ἀπὸ φοβερὸ πονόδοντο, ὁ ἰδιορρυθμὸς ἀντικαταστάτης τοῦ δόκτορος Στράους, τοῦ εἶπε:

— Βλέπω, κύριε, ὅτι αὐτὸ τὸ δόντι πού σὰς πονεῖ εἶνε ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους τραπεζίτες σας καὶ ὅτι ἔχει τελείως σαπίσει. Γι' αὐτὸ εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸν θγάλουμε κι' ἐγὼ θὰ σὰς τοποθετήσω στὴ θέσι του ἓνα ἄλλο τεχνητὸ καὶ καλύτερο... Ἐλάτε αὔριο τὸ πρωὶ ἐδῶ, κατὰ τὰς δέκα !...

Τὴν ἄλλην ἡμέρα τὸ πρωὶ, ἡ γραμματεὺς τοῦ Στράους, εἶδε κατάπληκτη τὸν γιάτρο νὰ μπαίνει μέσα στὸ ἐργαστήριό, κρουτάντας στὰ χέρια του ἓνα μικρὸ συλλάκι καὶ νὰ τῆς ζητεῖ ἀμέσως τὸ χλωροφόρμιο.

Ὅταν ἐκείνη τοῦ ἔφερε τὸ ναρκωτικόν, ὁ γιάτρὸς νάρκωσε τὸ σκυλλὶ αὐτὸ κι' ἀμέσως τὸν εἶδε νὰ τοῖ θγάλῃ ἓνα γερὸ δόντι !

Δὲν πέρασε πολλὴ ὥρα καὶ φάνηκε νὰ ἔρχεται ὁ πρῶτος ἐκείνος πελάτης πού ἐπρόκειτο νὰ ξαναπῆ στὶς δέκα.

Ὁ γιάτρὸς τὸν κάθησε στὴν πολυθρόνα καὶ τοῦ ἔβγαλε γρήγορα τὸν τραπεζίτη πού πονοῦσε καὶ στὴ θέσι του πῆγε νὰ τοποθετήσῃ τὸ δόντι πού εἶχε θγάλει ἀπὸ τὸ... σκυλλί !

Κατάπληκτος καὶ φοβισμένος ὅμως ὁ πελάτης αὐτὸς, μόλις ἀντελήφθη ἐκεῖνο πού θὰ γινόταν, πετάχθηκε ἀπάνω ἀπὸ τὴν πολυθρόνα καὶ ἀφοῦ ἔσκασε μιὰ δυνατὴ γροθιά στὸ πρόσωπο τοῦ γιάτροῦ, ἔτρεξε ἀμέσως νὰ τὸν καταγγείλῃ στὸ ἴδιο γειτονικὸ τμήμα, πού εἶχε πάει καὶ ἡ κυρία.

Ἐπειτα ἀπὸ τὴ δεύτερη αὐτὴ καταγγελία ἡ ὑπόθεσις ἦταν περὶ ἀπολύτως ὑποπτη καὶ διετάχθη ἡ σύλληψις τοῦ ὀδοντογιάτροῦ !

Ἡ ἀνάκρισις πού ἐπακολούθησε, ἀπέδειξε ὅτι ὁ παράξενος αὐτὸς ὀδοντογιάτρὸς δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν Μάξ Μπρίνστιγκερ, ἓνα γνωστὸ τρελλό, πρῶτον φοιτητὴν τῆς ὀδοντοϊατρικῆς, ὁ ὁποῖος εἶχε κατορθώσῃ ν' ἀδραπετεύσῃ ἀπ' τὸ φρενοκομεῖο, πού ἦταν κλεισμένος καὶ στὸ ὁποῖο τὸν ἔστειλαν καὶ πάλι.